

www.ketab.ir

نگاهی به مفاهیم بنیادی عکاسی

| دیوید بیت | شیرین حکمی |

۹۷۸-۶۰۰-۹۷۰۸۴-۰-۵

عکاسی به روش دیوید بیت، یک راهنمای جامع و کاربردی برای یادگیری اصول و فنون عکاسی است. این کتاب به شما کمک می‌کند تا با درک عمیق‌تری از مفاهیم بنیادی عکاسی، بتوانید عکس‌های خلاقانه و حرفه‌ای بگیرید.

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

سرشناسه

بیت، دیوید، ۱۹۵۶ - م.

Bate, David

عنوان و نام پدیدآور

نگاهی به مفاهیم بنیادی عکاسی، دیوید، بیت، ۱۹۵۶ - م. [شیرین حکمی.

مشخصات نشر

تهران : کتاب پرگار، ۱۳۹۵.

مشخصات ظاهری

۲۳۲ ص. : مصور.

شابک

978-600-97084-0-6

وضعیت فهرست نویسی

فیا

پاداشت

عنوان اصلی: Photography : the key concepts

موضوع

عکاسی

موضوع

Photography

شناسه افزوده

حکمی، شیرین، ۱۳۴۲ -، مترجم

رده بندی کنگره

۱۳۹۵ ۸۹ ب/۹۶ TR

رده بندی دیویی

۷۷۰

شماره کتابشناسی ملی

۳۵۲۵۶۸۵

نگاهی به مفاهیم بنیادی عکاسی

دبیر: ...

شیرین ...

ناشر: کتاب پرگار

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

صفحه‌آرایی: کتاب پرگار

مدیر تولید: آرش کمالی

طراحی جلد: همد جابرها

نوبت چاپ: اول / زمستان ۹۵

شابک: 978-600-97084-0-6

تمامی حقوق این اثر متعلق به کتاب پرگار می‌باشد.

فهرست

۱۰ یادداشت مترجم

۱۲ مقدمه

۱۴ ژانر

۱۸ رویکردها

۲۰ چکیده‌ی فصل

فصل اول تاریخ

۲۵ تعریف

۲۷ مسائل تاریخی

۲۸ ارزیابی تاریخی

۲۸ تاریخ اجتماعی

۳۰ تاریخ عکاسی

۳۲ عکاسی به مثابه گفت‌وگو

۳۳ حدس‌ها به منزله‌ی موضوع‌های تاریخی

۳۵ مندرج تاریخ

۳۷ سواد عکاسی

۳۹ معانی چندگانه

۴۲ چکیده‌ی فصل

فصل دوم نظریه‌ی عکاسی

۴۷ تاریخچه‌ی نظریه در عکاسی

۴۷ زیبایی‌شناسی عصر ویکتوریا

۴۸ تولید انبوه در سال‌های ۱۹۲۰ و ۱۹۳۰

۵۰ سال‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰

۵۱ نظریه‌ی تکثیر

۵۳ ساختارگرایی

۵۴ نشانه‌شناسی

۵۸ کدهای عکاسی

۶۰ بلاغت

۶۱ زبان عکاسی

۶۲ دیدگاه‌ها

۶۴ نماد - نشانه‌های بصری

۶۵ معنی‌های ضمنی - نمودهای فرهنگی

۶۷ رالیسم و واقعیت

۶۹ پساماخارگرایی

۷۰ چکیده‌ی فصل

فصل سوم مستندسازی و داستان‌سرایی

۷۵ کنترل سردبیری

۷۶ عکاسان مولف

۷۷ بینش دموکراتیک

۸۰ نیمه‌ی دیگر، چگونه زندگی می‌کنند

۸۴ رپرتاژ

۸۷ «لحظه‌ی قطعی» به عنوان لحظه‌ی سرنوشت‌ساز

۹۰ نمایش واقعیت

۹۱ شاهد عینی

۹۲ واقعیت و تصویرگری

۹۵ میل به دیدن

۹۱ م متند رنگی

۹۸ بلوه در خانه

۹۹ فصل

فصل چهارم نگاه به پرترها

۱۰۲ هویت

۱۰۳ پرتره صنعتی

۱۰۴ پرتره انبوه

۱۰۷ پرتره‌های اداری

۱۱۰ عناصر پرتره

۱۱۰ چهره

۱۱۳ رُست

۱۱۵ لباس

۱۱۷ محل/موقعیت

۱۱۸ خواندن پرترها

۱۱۹ تشخیص

۱۲۱ رابطه

۱۲۲ خودشیفتگی و نگرستن

۱۲۳ تجسم

۱۲۴ ایهام

۱۲۷ چکیده‌ی فصل

فصل پنجم منظره

۱۳۱ منظره و دانش

۱۳۲ تاریخ منظره

۱۳۶ زیبایی و امر متعالی (والا)

۱۴۱ دید عکاسانه

۱۴۲ اکتشاف

۱۴۵ زیبایی‌شناسی توصیف

۱۴۷ آرامش

۱۵۰ پانوراماها

۱۵۳ نتیجه‌گیری

۱۵۵ چکیده‌ی فصل

فصل ششم راست طبیعت بی‌جان

۱۶۰ تبلیغات

۱۶۲ نقد تبلیغات

۱۶۴ آژانس تبلیغات

۱۶۵ تخیل اجتماعی

۱۶۶ عکس‌های محصول

۱۶۸ تکنیک‌ها

۱۷۰ هنر توصیف

۱۷۱ زیر شاخه‌های طبیعت بی‌جان

۱۷۲ اغراق

۱۷۳ عینیت نوین

۱۷۷ بلاغت تصویر

۱۷۷ تصویر شیء

۱۸۰ چکیده‌ی فصل

فصل هفت عکاسی هنر

- ۱۸۴ هنر
- ۱۸۵ استقلال
- ۱۸۸ رسانه‌ها
- ۱۸۹ نقاشی و عکاسی
- ۱۹۰ الگوها
- ۱۹۱ عکاسی در هنر معاصر
- ۱۹۴ الگوی تصویری
- ۱۹۸ هنر مفهومی
- ۲۰۰ عکاسی خیابانی
- ۲۰۲ عکاسی هنری
- ۲۰۳ پست‌مدرنیسم
- ۲۰۴ هنر به عنوان صنعت جهانی
- ۲۰۵ چکیده‌ی فصل

فصل هشتم جهانی‌سازی عکاسی

- ۲۰۹ جهانی‌سازی عکاسی
- ۲۱۰ جریان عکاسی
- ۲۱۳ عکاسی جهانی
- ۲۱۵ نقد جهانی گرا
- ۲۱۶ خوانش‌های محلی
- ۲۱۷ شبکه‌ی جهانی
- ۲۱۸ عکس دیجیتال
- ۲۲۰ انتشار تصویر
- ۲۲۵ چکیده‌ی فصل
- ۲۲۷ پرسش‌هایی برای مقالات و بحث‌های کلاسی

از حدود دویست سال پیش که عکاسی به عنوان بخشی از زندگی مردم حضور پیدا کرده، پیشرفت‌های اخیر در زمینه‌ی عکاسی و دستکاری‌های دیجیتال، موقعیت تازه‌ای را به تثبیت رسانده است. عکاسی که تاکنون برای تعیین هویت، فروش کالا، تغییر شکل واقعیت، تجسم خبر، ثبت و برقراری ارتباط لحظه‌ها و به عنوان شکلی از هنر در معنای واقعی‌اش به کار رفته، اکنون یکی از در دسترس‌ترین و فراگیرترین رسانه‌ها محسوب می‌شود.

کتاب **مفاهیم بنیادی عکاسی** راهنمایی است متناسب با جایگاه عکاسی معاصر، با دامنه‌ای بسیار وسیع در زمینه‌ی ژانرهای گوناگون عکاسی. برجسته‌سازی تاریخ عکاسی و شرح پیکره‌ی نظری حول آن، خواننده را با ژانرهای عکاسی مستند، پرتره، منظره، طبیعت بی‌جان، هنری و جهانی باری می‌رساند. این کتاب که با مجموعه‌ای از عکس‌های تاریخی و معاصر و موضوع‌های موردی ارائه شده، کتابی است مفید برای هرکسی که به دنبال بررسی علاقه دارد. این کتاب یکی از هفت کتابی است که انتشارات پرگ د آمریکا، تحت عنوان اصلی و مشترک «مفاهیم بنیادی» و عناوین فرعی عکاسی، فیلم، جهانی‌سازی، غذا، فرهنگ، بدن و رسانه‌ی نوین منتشر کرده است. همدار از انتشار چنین مجموعه‌کتابی، اشراف بر رشته‌های محوری و ایده‌های مشترک محور درباری علوم انسانی و اجتماعی است. هر کتاب مفاهیم کلیدی را جمع می‌کند تا جزئیات آنها را از زمینه‌ی نظری حول موضوع یا ایده‌ی خاصی به دست بررسی کند. هر کتاب شامل اطلاعات موردی، نکات مهم فصل به فصل، خلاصه، رهنمودهای همراه با شرح و تفسیر برای مطالعه‌ی بیشتر و پرسش‌هایی برای مقاله‌ها و بحث‌های کلاسی است و به طور خاص برای دانشجویان، نظریه‌پردازان و محققان آمده است.

نویسنده‌ی این کتاب، دیوید پیت عکاس و نویسنده‌ی در زمینه‌ی عکاسی است، که تحصیلات کارشناسی خود را در رشته‌ی فیلم و عکس در دانشگاه پلی‌تکنیک لندن و در مقطع کارشناسی ارشد و دکتری در رشته‌ی تاریخ اجتماعی هنر در دانشگاه لیدز انگلستان به پایان رسانده است. او در حال حاضر دانشیار و سرپرست دوره‌ی کارشناسی ارشد در رشته‌ی عکاسی دانشگاه وست‌مینستر است. نوشته‌های نظری او شامل کتاب **عکاسی و سورآلیسم** و کتاب حاضر، **مفاهیم بنیادی عکاسی** است. آثار عکاسی او در آمریکای شمالی و اروپا به نمایش درآمده است. کتابی از مجموعه

عکس‌های او با نام *Zone* که در استونی و اروپای شرقی گرفته شده، در سال ۲۰۰۱ به چاپ رسیده است.

قابل ذکر این‌که پانوشتهای کتاب، بنا به ضرورت بهینه‌سازی مطالعه توسط اینجانب به متن کتاب افزوده شده است.

شیرین حکمی

تابستان ۱۳۹۴

www.ketab.ir

مقدمه

وقتی دوربین عکاسی می‌خرید، معمولاً دفترچه‌ی راهنمایی به‌همراه دارد که به شما می‌گوید چگونه از آن استفاده کنید. در دوربین‌های دیجیتال، این راهنما در یک چیپس کامپیوتری، برای حالت صحنه‌های مختلف در منوی «Scene» گنجانده شده است. دوربین دیجیتال خود من گزینه‌های منظره، پرتره، صحنه‌های شب، عکاسی از غذاها، مهمانی‌ها و حالت‌های دیگر را داراست. این گزینه‌ها به‌صورت دستی تنظیم می‌شوند و بخش تنظیم منوی Scene معمولاً برای این‌که چگونه عکس‌های بهتری بگیریم، توصیه‌هایی دارد. آنچه این مثال‌ها به ما می‌آموزد، نه تنها قواعدی برای عکاسی بهتر در صحنه‌هایی مشخص است، بلکه پیش‌درآمدی است بر تفکر بین خاص عکاسی. اگر کمی کنجکاوتر باشید، ممکن است بپرسید، چرا آن‌ها این قدر مرسومند و اغلب در تاریخ عکاسی تکرار شده‌اند؟

با این کتاب، این کتاب به‌هیچ‌روی یک دفترچه‌ی راهنما نیست، با این حال روش‌های آشنایی با فعالیت عکاسی در زمینه‌ی مفاهیم بنیادی عکاسی است. این کتاب به دنبال معرفی قاعده‌های راهنمائی تعدادی از تجربیات عکاسی است، نه روماً برای گرفتن عکس‌های بهتر، بلکه برای فهمیدن طرز کار آنها، در یک حوزه‌ی کاری کاملاً حساس. بنابراین، هدفش فراهم ساختن مقدمه‌ای است برای کسانی که آرزو دارند تحصیل عکاسی کنند و آنها که به عکاسی و جلوه‌های موشکافانه‌ی آن علاقه‌مندند. از آنجا که در بسیاری از جنبه‌های زندگی، عکاسی رطبت وسیعی از کاربردهای اجتماعی و فرهنگی مورد استفاده قرار می‌گیرد، من به همین مطالعه‌ی بسیار وسیع است. راه‌های زیادی وجود دارد که می‌توان عکاسی را به‌وسیله‌ی آنها معرفی کرد. مثلاً، مطالعه درباره‌ی عکاسی می‌تواند از طریق پژوهش‌های نهادهای کلیدی که از آن استفاده می‌کنند، انجام شود؛ تبلیغات، برنامه‌نگاری و خبر، عکاسی آماتور و توریستی، عکاسی مد، هنری و مستند عکاسی جنایی و نظامی و حتی کاربردهای آن در پایگاه‌های اینترنتی. کالبدشناسی اجتماعی این نهادها ممکن است دستگاه‌هایی را که با آنها عکس تهیه شده، جریان‌های قدرت و تصمیم‌گیری، یا حتی فضاها و خلاقیت که تصور می‌رود عکاسان در اختیار داشته باشند، آشکار کند. چنین برنامه‌ای احتمالاً بسیار ضروری است، اما نه برای اهدافی که در اینجا داریم. این کتاب درباره‌ی کارکردهای آن نهادها و تنها بهره‌گیری آنها از عکاسی به ما می‌گوید.

با این همه، همان مقوله‌های عکس در سایر کاربردهای بنیادی عکاسی هم دیده می‌شود. مثلاً ممکن است پلیس از نوع خاصی از «پرتره» (چهره‌نگاری) برای عکاسی از مجرم استفاده کند. این عکس ممکن است بعدها در یک روزنامه یا در بعضی از بیل‌بردها به نمایش درآید، بنابراین حداقل در سه زمینه‌ی سازمانی، هر یک با شرایط خاص خودشان نسبت به مخاطبان، گفتارها و ارزش‌های خودشان ظاهر می‌شود: پلیس، مطبوعات و دایره‌ی تبلیغات. سایر انواع عکس به مراتب حیات پیچیده‌تری دارند.

همانطور که تقریباً همه می‌دانند، برای بسیاری از مردم در سراسر جهان، عکس‌ها بخشی از زندگی روزمره‌اند. اگر بخواهیم سفر کنیم، برای نشان دادن «بیت‌های» در گذرنامه، که بدون آن مشکل می‌توان به جایی رفت، عکسی از چهره‌ی ما مورد نیاز است. در عین حال، معمولاً مایلیم عکس‌هایی از مقصودمان بپوشانیم. قبل از آن که حتی به آنجا رفته باشیم. به عنوان مثال، گردشگری یک صنعت جهانی. چندین میلیارد دلاری است که از چندین شاخه در عکاسی برای تان منظره‌ها استفاده می‌کند: از یک مجموعه‌ی منظره برای فروش آن محل استفاده می‌کنند. از پرتره برای معرفی مکان‌های گذران تعطیلات، مردمی که آنجا زندگی می‌کنند (یا کسانی که ممکن است در آنجا ملاقات کنید)، در حالی که طبیعت به جهان برای نشان دادن فرهنگی که می‌توانید در آنجا «ببینید» استفاده می‌شود: غذاها، نوشیدنی‌ها، کالاهای معاف از مالیات، محصولات محلی، سوغاتی‌ها و غیره. کارخانجات سازنده‌ی دوربین پیش‌فرض‌هایی دارند درباره‌ی این که، عکس خوب بر اساس دیدگاه جمعیت وسیع مردمی که از آن استفاده می‌کنند، نیز بر اساس قراردادهای ثبت‌شده‌ی عکاسی، چه نوع عکسی است: پرتره‌ها، منظره‌ها، نماهای نزدیک یا طبیعت بی‌جان، عکس‌هایی از رویدادهایی مثل ورزش و تعطیلات. دوام این نوع عکس‌ها و تکرار گسترده‌ی آنها حیرت‌آور است. با تمرکز روی ویژگی‌های ساختاری چنین مقوله‌هایی از عکاسی، می‌توان دریافت چرا این عکس‌ها در میان این همه فعالیت‌های سازمانی مختلف، چنین گردش دارند و از چنین ارزش و اعتباری برخوردارند. بنابراین بر آن شدم تا شاخه‌هایی از عکاسی را برای بخش‌های مختلف کتاب انتخاب کنم که خود انواعی از کاربردها را شامل می‌شود.

دو فصل اول کتاب به ویژه، تا آنجا که به مطالعه‌ی عمومی عکاسی مربوط می‌شود، دربرگیرنده‌ی مفهوم‌های کلیدی «تاریخ» و «نظریه» است. تاریخ،

رویکرد غالبی نسبت به عکاسی داشته، هرچند، غالباً در به حساب آوردن تفاوت‌های میان عکس‌ها کم آورده است. با این همه، رابطه‌ی میان تاریخ و عکاسی رابطه‌ای دوگانه است. از یک سو عکس‌ها با فراهم کردن تصویرهایی از مکان‌ها، فضاها، چهره‌ها، رویدادها و چیزهایی که در گذشته وجود داشته‌اند، تأثیر خودشان را بر تاریخ می‌گذارند. هرچند نمی‌توان تنها ارزش ظاهری چنین تصویرهایی را در نظر گرفت، اما نوع جدیدی از فراورده‌ی تاریخی را فراهم می‌آورند. مطلب دوم این است که چقدر و چگونه می‌توان روی خود عکاسی تاریخی حساب باز کرد، که نوعی چالش واقعی برای روزافزونی شماری از عکس‌هاست.

نظریه، قلمرو مفهوم‌های مختلف درباره‌ی خود موضوع، یعنی عکاسی است. این مسئله اکنون تفکر درباره‌ی «چه رفتاری با آن می‌کنیم» را دربرمی‌گیرد، یعنی ایدئولوژی. فصل مربوط به نظریه در اینجا مرحله‌های مختلف تاریخی درباره‌ی عکاسی را شامل می‌شود و برخی از محدودیت‌ها و امکاناتی را نشان می‌دهد که به‌وسیله‌ی آن اندیشه‌ها به عکاسی داده شده است. این است که فصل پایانی، که اهمیت روزافزون عنوان «تأثیرجهانی» عکاسی را مطرح می‌کند، فصل‌های دیگر با عکاسی از طریق واژه‌ی ژانر برخورد می‌کنند. این عنوان یک قوله، از زمانی که محتوای آن احتمالاً به‌عنوان یک «مفهوم کلی» در عکاسی حرف تازه‌ای بوده است، شاید نیاز به بعضی توصیف‌ها، اگر نگریم طبقه‌بندی‌ها را داشته باشد.

ژانر

جای شگفتی است که «ژانر» (*genre*)، فرانسوی معادل واژگان فارسی شاخه، نوع یا نمونه) آن‌طور که در نظریه‌های فیلم‌سازی یا در مطالعات ادبیات نقش دارد، در عکاسی مطرح نشده است. این امر که در سینما یا ادبیات مقوله‌های متفاوتی هست، کاملاً طبیعی است و ژانر در فروشگاه‌هایی که دی‌وی‌دی‌ها و کتاب‌های داستان فروخته می‌شود، همان‌قدر رایج است که در مطالعات دانشگاهی کاربرد دارد.

ژانر به نظریه‌های فیلم‌سازی وارد شد تا دو وظیفه را انجام دهد. نخست برای این که نقد به شدت ذهنی غالب را با نوعی تفکر نظام‌مندتر جایگزین کند. چرا که نقطه‌نظرهای فردی یا تمایلات شخصی روزنامه‌نگاران، صرفنظر از این که چقدر خوب یا بد باشد، به شدت اساس نظریه را تشکیل می‌دهد.

دوم آن که، مطالعه درباره‌ی ژانر، پرسش درباره‌ی کارکرد فرهنگی و اجتماعی که ژانرها ایجاد می‌کنند را تقویت می‌کند. این بدان معناست که، در برخورد با ساختارهای تمام انواع کار، اصول و قواعدی وجود دارد. فایده‌ی این تفکر در این بود که نشان داد، ژانر نه تنها مبنایی برای گروه‌بندی انواع کارها در یک مقوله بود، بلکه می‌توانست شیوه‌ای را آشکار سازد که در آن دامنه‌های خواسته‌ها و فرضیه‌ها را برای مخاطبان ایجاد کند.

در اینجا باید به‌اختصار ارزش نظریه‌ی ژانر برای عکاسی را هم به‌وسیله‌ی یک مثال درون‌متنی از پوستر فیلم (که خود در مطالعات دانشگاهی، ژانری تقریباً فراهم شده است) به‌حساب آوریم. به هر پوستر فیلمی که نگاه کنید، راهی دید که عملکرد آن نه تنها در رابطه با معرفی فیلم است (عنوان فیلم، بازیگران، غیره)، بلکه همچنین این فکر را در ذهن متبادر می‌کند که چه نوع فیلمی است. پوستر، ویژگی‌های فیلم را به‌صورت تصویری معرفی می‌کند. فیلم ترسناک، کمدی، داستان پلیسی، فیلم موزیکال و غیره، همگی برای دیدگاه‌های بصری متفاوتی هستند. در هر یک از حالت‌ها، نقش‌های متنوع و ترکیب‌هایی از عناصر مختلف (عکس، نورپردازی خاص، رنگ، گرافیک و غیره) به‌کار گرفته می‌شود تا به بیننده کمک کند، دریابد که با چه نوع فیلمی سر و کار دارد. اگر آن توضیح به‌نظر پیچیده می‌آید، بدین خاطر است که تمایل انسان به‌شدن چنین چیزهایی چنان اتوماتیک‌وار انجام شود که اصلاً به فکریدن هم نرسد. با این‌همه، همان‌طور که این پوستر انتظاراتی درباره‌ی فیلم ایجاد می‌کند، یک ژانر عکاسی هم - پرتره، منظره، طبیعت بی‌جان، مستند و سیر- انتظارهایی در مورد معنایی که از آن نوع عکس گرفته می‌شود، ایجاد می‌کند. هر ژانر برای انواع خاصی از درک انتظاراتی را ایجاد می‌کند. این که آیا عکس، آن انتظار را برآورده سازد یا خیر، موضوع دیگری است.

ژانرهای مختلف کاربردهای متفاوتی، خواه به‌عنوان فیلم، داستان یا انواع عکس دارند. بنابراین هر فصل این کتاب یک ژانر مشخص را با توجه به جهش‌هایی که در عکاسی به‌دست آورده و هدف‌هایی که قصد دارد به‌دست آورد، بررسی می‌کند.

در هر صورت، این کتاب نشان می‌دهد، عکاسی باهدف مطالعه، موضوع مجردی است که باید به گرایش‌های کوچکتر، خاص‌تر و در عین حال عمومی‌تر تفکیک شود که در بیشتر فرهنگ‌ها تجربه‌اش را در فضاهای

عمومی و مشخصی شکل می‌دهد. (اکنون بسیاری از تاریخچه‌های عکاسی، مثلاً در فرهنگ‌های آفریقایی و آسیایی، ژانرهایی از تجربه‌های عکاسی را مشابه آنچه در غرب به‌کار می‌رود، نشان می‌دهند. پرتره، منظره و غیره. هرچند با نظام‌های متفاوت فرهنگی و کدگذاری‌های بومی.) مثلاً پرتره، در تمامی شکل‌هایش، گفتاری درباره‌ی هویت را آشکار می‌کند. خواه این گفتار دربرگیرنده‌ی گروه‌های شخصی باشد (مثل جنسیت، ظاهر، خرده‌فرهنگ)، یا خصوصی، اجتماعی (خانوادگی، ملی، مذهبی، قومی) یا سازمانی (کار حرفه‌ای). این کتاب نشان می‌دهد چگونه دیدگاه نهفته در انواع مشخصی از عکس‌ها، به سازماندهی انواع واکنش‌ها نسبت به آن عکس‌ها کمک می‌کند. هرچند، ژانرها ثابت نیستند، اما تغییرپذیرند. ژانر فرایندی است که بسط داده می‌شود، گسترش می‌یابد، یا به شکل آمیخته‌ها جهش می‌یابد. مثلاً، اگر دید ژانر مستند اختراع خاص عکاسی است. این نوع عکاسی، قوانین جدیدی را برای اصولی برای تصویرسازی خلق کرده است که در حال حاضر چنان رایج است که احتمالاً حتی متوجه آن نمی‌شویم، مگر این‌که مشخصاً در یک مطالعه‌ی آگاهانه درگیرش شویم. هنر، در عکاسی هم، به شیوه‌هایی تغییر شکل می‌دهد که به‌آنچه هنرمند عکاس به آن علاقه‌مند است، به‌عنوان سوره نگاه می‌کند. این توصیف‌ها حتی موضوع‌های کاملاً رسمی هم نیستند، زیرا آنها استثناهای مفاهیمی را هم که فرم را به محتوا متصل می‌کند، دربرمی‌گیرد.

پیش از مطرح شدن عکاسی، بیشتر ژانرهای دیگری که توسط عکاسان به‌کار برده می‌شد، به‌عنوان ژانر در نظر گرفته می‌شدند و فرموله شده بود. منظره، پرتره، طبیعت بی‌جان، صحنه‌های بومی، نقاشی تاریخی، قبلاً در آکادمی‌های هنری به‌عنوان موضوع‌های مورد بحث کار نقاشان شناخته شده بود. این‌که من به‌راحتی این ژانرها را به نقاشی ارجاع می‌دهم، عکاسی را از تاریخ خودش (استفاده و بازآفرین این ژانرها) محروم نمی‌کند. برای من مهم است رابطه‌ی عکاسی را با سایر فرم‌های بصری که هنوز روی آن تأثیر می‌گذارند قطع نکنیم، خواه در تاریخ یا در فرهنگ معاصر باشند. ما فقط در دنیای عکس‌ها زندگی نمی‌کنیم؛ دست‌کم، در زندگی روزمره یک محیط رسانه‌ای با فصل مشترک‌هایی بین متون، اشکال و مفاهیم وجود دارد. ویدیو، سینما و هجوم تصویرهای *jpeg* و *mpeg* نوع کاملاً متفاوتی از محیط بصری را فراهم می‌آورد.